

„Veruješ li ovo?“ (Jv 11, 26)

Isus stiže u Vitaniju, gde je Lazar mrtav već četiri dana. Obaveštena o tome, sestra Marta puna nade trči mu u susret...

Isus je veoma voleo nju, njenu sestru Mariju i Lazara, ističe se u Jevanđelju. Čak i u svom bolu, Marta Gospodu ukazuje svoje poverenje u Njega, uverena da bi on, da je bio prisutan pre smrti njenog brata, još uvek bio živ, ali da bi i sada bilo koja njena molba Bogu bila uslišena. Ona i sada vjeruje da će svaka njena molba upućena Bogu biti uslišena. „Brat će tvoj uskrsnuti“ (Jv 11,23), reče joj tada Isus.

„Veruješ li ovo?“

Nakon što je pojasnio da se odnosi na Lazarev povratak u fizički život ovde i sada, a ne samo na ono što čeka vernika posle smrti, Isus traži od Marte da se drži vere, a ne samo da izvrši jedno od svojih čuda – koje jevanđelist Jovan naziva „znamenijima“ – već da joj, kao i svim vernicima, podari novi život i vaskrsenje. „Ja sam vaskrsenje i život“ (Jv 11, 25), reče Isus. Vera koju traži od nje je lični odnos sa njim, aktivno i dinamično jedinstvo. Verovati ne znači prihvatiti ugovor koji jednom potpišete, a onda ga nikada više ne pogledate, već je to činjenica koja transformiše i prožima svakodnevni život.

„Veruješ li ovo?“

Isus nas poziva da živimo novim životom ovde i sada. Poziva nas da ga doživljavamo svaki dan, znajući da nam ga je, kako smo ponovo otkrili na Božić, on sam doneo, tražeći nas prvi i dolazeći među nas. Kako odgovoriti na njegovo pitanje? Pogledajmo Martu, Lazarevu sestru. U dijalogu sa Isusom ispoveda se puna vera u njega. Grčki original to izražava sa još većom snagom. „Verujem“ koje je izgovorila znači „poverovao sam“, „čvrsto verujem“ da si „ti Hrist, Sin Božiji koji treba da dođe na svet“, sa svime što nakon toga sledi. To verovanje razvijeno je tokom vremena, dokazano u različitim okolnostima sa kojima se suočavao u životu.

Gospod upućuje svoje pitanje i meni. Takođe traži od mene da mu ukažem veliko poverenje i da se pridržavam njegovog načina života, zasnovanog na velikodušnoj i konkretnoj ljubavi prema svima. Istrajnost će sazreti moju veru, koja će se jačati kako iz dana u dan budem video da se istinitost Isusovih reči sprovodi u delo, i koja neće propustiti da se iskaže u mojim svakodnevnim postupcima prema svima. U međuvremenu, molitvu apostola Isusu možemo učiniti svojom: „Dometni nam vjere“ (Lk 17, 5).

„Veruješ li ovo?“

„Jedna od mojih kćeri i sve njene kolege izgubili su posao jer je vlada zatvorila javnu instituciju u kojoj su radili“, priča Patricija iz Južne Amerike. I nastavlja: „U znak protesta, postavili su šator ispred sedišta te agencije. Nastojala sam ih podržati učestvujući u nekim njihovim aktivnostima, noseći im hranu ili jednostavno razgovarajući s njima.

Na Veliki četvrtak grupa sveštenika koja ih je pratila odlučila je slaviti obred tokom kojeg je organizovan

i prostor za slušanje, čitano je Evandjelje i obavljeno pranje nogu u spomen na Isusov čin. Većina prisutnih nisu bili vernici, pa ipak bio je to trenutak dubokog zajedništva, bratstva i nade. Osećali su se prihvaćenim, bili su dirnuti, i zahvaljivali su sveštenicima koji su ih pratili kroz neizvesnost i patnju.“

Ova Isusova rečenica odabrana je kao vodilja Molitvene osmine za jedinstvo krišćana 2025. Molimo stoga i delujmo kako bi naše zajedničko verovanje bilo pokretač traženja bratstva sa svima. To je Božji predlog i Božja želja za čovečanstvo, ali traži naš pristanak. Molitva i delovanje biće delotvorni ukoliko proizađu iz poverenja u Boga i našeg delovanja u skladu s tim.

Priredili Silvano Malini i tim Reči za život